

РЕШЕНИЕ

№ 6018

гр. София, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6095** по описа за **2022** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. В. П. от [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, чрез адв. Т. Т., срещу решение № 20229982 от 20.10.2020 г., постановено по НАХД № 17122/2019 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), НО, 19-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 4446/17.10.2019 г. на заместник началника на 01 РУ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) за налагане на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия (ЗООРПСМ) на административно наказание глоба в размер на 1 000 (хиляда) лева за извършено административно нарушение по чл. 21, т. 7 ЗООРПСМ.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на съдебното решение, поради наличие на касационни основания по чл. 348, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) – нарушение на закона и допуснато съществено нарушение на процесуални правила. Конкретно се сочат пороците на НП, които се свеждат до следното: допуснати нарушения при съставяне и връчване на АУАН, които са ограничили правото на защита на санкционираното лице; липсвало

описание на конкретните факти и обстоятелства, индивидуализиращи нарушението; не била установена вината на соченото за нарушител лице; не били събрани достатъчно доказателства, установяващи елементите на изпълнителното деяние. Касаторът възразява срещу участието като свидетели в съдебното производство на полицейските органи, ръководили разследването. Сочи за нарушена разпоредбата на чл. 118, ал. 2 НПК. Претендира отмяна на обжалваното решение.

Ответникът - заместник началникът на 01 РУ при СДВР, в писмени бележки, чрез процесуален представител юрк. Д. И., оспорва основателността на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, IX-ти касационен състав, намира, че касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, срещу акт, подлежащ на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да обоснове извод за законосъобразност на процесното НП, СРС е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 17.10.2019 г., В. С. – полицейски инспектор при 01 РУ - СДВР, група „Териториална полиция“ - С. на сектор „Охранителна полиция“, е съставил срещу Г. В. П. акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че на 14.10.2019 г. около 22:14 часа по време на футболна среща между отборите на България и Англия, проведена на Национален стадион „В. Л.“ - [населено място], с начален час 21:45 часа, е извършил противообществена проява (спортно хулиганство), изразяваща се в използване на средство за напълно прикриване на лицето, конкретно се сочи - тип черна маска, което затруднява разпознаването му, като по време на деянието се е намирал в сектор „Б“ на четвъртия ред до пътехода, водещ до вход № 6 на стадиона. В съответствие с процедурните правила е била изготвена експертна справка №25-0/17.10.2019 г. от комплексно изследване на видеоматериал и фотоснимка. Снети са писмени показания от полицейския служител Д. М., който участвал в охраната на спортната среща и се намирал в залата за видеонаблюдение, разположена в сектор „В“ на стадиона. За нарушена е посочена разпоредбата на чл. 21, т. 7 ЗООРПСМ. АУАН е съставен в присъствието на двама свидетели и връчен лично на провинилото се лице, което е вписало, че няма възражения.

Въз основа АУАН е издадено обжалваното НП.

В хода на съдебното производство е допусната видеотехническата експертиза, обективизирана в Протокол №20/И.-115, изготвена от вещото лице М. Й.. Според неговото заключение записаното изображение (на оптичен носител, приложен по делото) е с обща продължителност от 17 минути и 41 секунди, като видеофайлът е цифров презапис, без следи от манипулация/намеса върху записаната информация, изображението е цветно без звук, а във времеви интервал от 22:13:12 ч. до 22:30:52 ч. на 14.10.2019 г. се наблюдават множество цивилни лица (публика) и лица със светлоотразителни жилетки, с надпис „STEWART“. Цивилните лица ръкомахат, показват среден пръст и нацистки поздрави, част от попадащите в ползрението на камерата цивилни лица поставят качулки и маски на лицата си в интервала 22:13:30 ч. до 22:17:00 ч., след което застават с гръб към заснемащото устройство, в 22:29:45 ч. групата напуска ползрението на камерата. От лицата и действията им са извлечени

снимкови кадри, които са приложени.

Пред съда, в качеството на свидетели са разпитани актосъставителят В. С. и Д. М. – полицейският служител констатирал поведението на санкционирания, описващ го като лице от мъжки пол, висок 175-180 см, с нормално телосложение, с шапка на главата, черен суичър с надпис „hooligans from S.“, с черен панталон под коляното в сектор „Б“, средата, до първите редове - разделителната ограда. Същият покривал лицето си с нещо, което оприличава на черна маска, което не е тип качулка, а по-скоро лента, която се вдига нагоре, за да покрие тази част на лицето до очите и по този начин разпознаването му се затруднява. Бил е установен по фотоснимки като Г. В. П., който е публична личност, не е вписан в АИС „Спортни хулигани“.

При така установеното от фактическа страна СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Счел е, че събраните доказателства установяват по несъмнен начин извършеното от жалбоподателя нарушение на чл. 21, т. 7 ЗООРПСМ, проявено чрез използване на средство за напълно прикриване на лицето, в конкретния случай - тип черна маска, което затруднява разпознаването му. От субективна страна деянието е извършено умишлено, тъй като жалбоподателят е бил длъжен да се съобрази с нормите на поведение по време на спортно мероприятие. Въззивния съд е отчел, че наложено административно наказание е в минималния предвиден в санкционната норма на чл. 25, ал. 1 ЗООРПСМ размер от 1 000 лв. Преценил е, че размерът на санкцията е съответна на нейната въздействащата цел. С тези мотиви СРС е потвърдил издаденото срещу Г. В. П. наказателно постановление.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Бланкетно изложените възражения за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила са неоснователни. Не се констатират допуснати грешки в съдопроизводствените действия на съда. В оспореното решение са изложени убедителни мотиви за съставомерността на допуснатото нарушение, неговата безспорна установеност, както и относно вида и размера на наложената санкция.

Съгласно чл. 21, т. 7 ЗООРПСМ противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в носенето на маски и действия за напълно прикриване на лицето или на части от него, което затруднява разпознаването.

Следователно необходимите предпоставки за ангажиране на административнонаказателна отговорност по тази разпоредба са: установено по надлежния ред носене на маска и/или осъществяване на действия по пълно прикриване на лицето и на части от него, което има за последица затрудняване на неговото разпознаване, които действия следва да бъдат осъществени "в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие".

Според приложената санкционна норма - чл. 25, ал. 1 ЗООРПСМ, за извършени противообществени прояви по чл. 21, т. 1 – 10 се налага глоба от 1000 до 2000 лв. и забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години.

В чл. 26, ал. 1 и чл. 27 с.з. са разписани специални правила, а именно към съставения АУАН се прилагат: 1. писмените обяснения на нарушителя; 2. писмените показания на свидетелите на противообществената проява; 3. справка от Единния автоматизиран регистър; 4. други материали, които биха могли да послужат като доказателства, както и видеозаписите и фотоснимките по чл. 29, ако има такива.

Срещу Г. В. П. е съставен АУАН № 4446/17.10.2019 г., като същият му е надлежно връчен. При връчването лицето е написало собственоръчно „нямam възражение“. АУАН е редовно съставен от длъжностно лице в кръга на правомощията му, при подробно описана фактическа обстановка и дадена съответна правилна правна квалификация на констатираното релевантно за настоящия правен спор нарушение по ЗООРПСМ. Възприетата фактическа обстановка се подкрепя от писмените показания на свидетеля на противообществената проява, резултатите от извършеното комплексно (включително лицево-идентификационно) изследване на видео файл наименуван 01010001445000000.mp4, предоставен на оптичен носител и фотоснимка от АИС-БДС на лицето Г. В. П.. В своята съвкупност те установяват факта на твърдяното нарушение и неговото авторство, поради което законосъобразно е упражнена срещу него административнонаказателната компетентност съгласно чл. 25, ал. 1 ЗООРПСМ.

Правилно районният съд е кредитирал показанията на свидетеля Д. М. – полицейският служител, констатирал извършването на деянието, като авторството е удостоверено с видеонаблюдение и лицево-идентификационно изследване на снимка. Свидетелят е дал ясни и конкретни показания относно начина на установяване на нарушението. Следва да отбележи, че разпоредбата на чл. 118, ал. 2 НПК, изтъквана от касатора като аргумент да се приеме, че е недопустимо полицейските служители да бъдат разпитвани пред съда, визира процесуални качества, произтичащи от извършваните действия по разследването и съдебни следствени действия по НПК, каквито качества актосъставителят и свидетелят на противообществената проява нямат. Между производството по ЗАНН и същинското наказателно производство по НПК са налице редица съществени различия, поради което не може да се приеме, че процесуалното положение на актосъставителя и служителя, констатирал нарушението в производството по ЗАНН е идентично с това на разследващите органи (вж. чл. 52 НПК), респ. на прокурора в наказателното производство по НПК.

Неоснователни са възраженията за несъответствие на АУАН с изискването за съдържание съгласно чл. 42, т. 7 ЗАНН. Идентификационните данни на свидетелите са необходими от гледна точка на това същите да бъдат индивидуализирани и при нужда да бъдат призовани и разпитани. При посочени три имена на свидетелите, както и адрес на който биха могли да бъдат призовани, е абсолютно ненужно изписването и на техния единен граждански номер, което разбиране е отразено в настъпилото с ДВ бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г., законодателно изменение на разпоредбата. Към настоящия момент ЗАНН не предвижда подобни данни като част от изискуемото съдържание на АУАН. Участието на свидетелите при съставяне на АУАН гарантира обективността и безпристрастността на актосъставителя. В тази насока следва да се припомни и принципното разбиране, че съществено процесуално нарушение е налице тогава, когато същото препятства или ограничава правото на защита на санкционираното лице или разколебава достоверността на отразените в АУАН и в НПК факти. Това се подкрепя и от разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, съгласно която наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига

да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на извършителя и неговата вина - обстоятелства, които в случая са налице, доколкото извършеното от Г. В. П. нарушение е безспорно установено.

По изложените съображения и при липсата на касационни основания по чл. 348, ал. 1 НПК, настоящият съдебен състав намира, че проверяваното съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Страните не са претендирали разноски, поради което съдът не следва да се произнася по въпроса за тяхната дължимост.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20229982 от 20.10.2020 г., постановено по НАХД № 17122/2019 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 19-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.